

Dounia B.

✕ Blijf verwonderd!

Hoe beleeft een migrantenmeisje van 10 jaar oud een gewone dag in een grootstad? Dat is het concept achter Dounia B., een nieuwe jeugdtheatervoorstelling met animatiefilm in Hetpaleis in Antwerpen. Filip Tielens ging voor ons kijken.

<https://www.hetpaleis.be>

©hetpaleis

Dounia B. van Hetpaleis en MarthaTentatief

Filip Tielens vertelt over *Dounia B.* bij Cara Van der Auwera op Klara – 14/04/2019

CVDA: “Gisteravond ging er een nieuwe jeugdvoorstelling met animatiefilm van start in hetpaleis in Antwerpen. Het gaat over Dounia B., een migrantenmeisje van 10 jaar, die leeft in een grootstad.”

FT: “In het geluidsfragment dat we net beluisterden, lijkt het of de vader mee op scène staat met Dounia B., maar dat is niet zo. Die vader zit enkel in de animatiefilm. Dat is eigenlijk het bijzondere aan *Dounia B.*, het is niet zomaar jeugdtheater. Het is jeugdtheater met een grote achterwand van animatiefilm waarop alle andere personages verschijnen.”

CVDA: “Helemaal op het lijf geschreven van de jeugd van tegenwoordig.”

FT: “Inderdaad, ja. Want het is ook heel herkenbaar denk ik voor de jeugd van tegenwoordig. Want Dounia B. heeft roots in Rusland. En tegenwoordig in Antwerpen hebben 7 of 8 op 10 kinderen roots in een ander land. Dus in dat opzicht is Dounia anders dan veel andere kinderen. Ze houdt van dansen en kattenkwaad uithalen. Maar waarin zij wel verschilt van andere kinderen in haar klas - en dat maakt haar dus een beetje het buitenbeentje – is dat haar moeder dood is en dat haar vader nog niet echt Nederlands spreekt. Dus zij moet inspringen voor heel wat zaken voor hem. Ze moet haar broertjes naar school brengen en van school halen. Ze komt meestal te laat op school, ze is niet goed voorbereid en ze schaamt zich een beetje voor haar moeilijke familiesituatie. Zo verzint ze bijvoorbeeld allerlei excuses om geen spreekbeurt te moeten houden over “een doodgewone dag in het leven van Dounia B”. Omdat dat zo anders is dan het leven van haar klasgenootjes. Dat is de opzet van de voorstelling.”

CVDA: “En wie vertolkt die rol?”

FT: “Dat is Evgenia Brendes. Dat is een erg straffe actrice die onlangs ook haar tv-debuut heeft gemaakt - of toch haar eerste grote rol -in de serie *Over Water*. En ze timmert ook al heel lang aan

een weg binnen het theater. Op zich is het interessant omdat er veel parallellen zijn tussen het verhaal van Dounia B. en het verhaal van Evgenia Brendes. Evgenia is zelf op haar elfde van Kazachstan naar Vlaanderen gekomen, naar Antwerpen. Ze heeft op erg korte tijd Nederlands geleerd, en ze spreekt het ook perfect. Haar personage Dounia zit nog een beetje op die kantelfase. Zij spreekt in haperende zinnen, een beetje doorspekt met creatieve straattaal. Nog een belangrijke gelijkenis is wat Dounia B. rechthoudt of wat haar drijft: ze wil een beroemde foxtrotdanseres worden. Dat is natuurlijk speek naar de bek van Evgenia Brendes, want zij is in haar tienerjaren nog Belgisch kampioen stijldansen geweest. Het verhaal is dus wel wat geplooid naar haar levensverhaal denk ik. In elke voorstelling waarin ik Brendes zie spelen, danst ze uiteindelijk ook. Er zijn natuurlijk niet veel actrices die ook een perfecte danseres zijn. Op het einde, zet ze haar beste dansbeentje voor en haalt ze als Dounia B. haar doel. Dat doet zij zeer overtuigend. Evgenia is echt een topactrice.”

CVDA: “Even terug naar die animatiefilm. Hoe gaat het precies in zijn werk? Hoe verloopt het op scène?”

FT: “Evgenia staat alleen, in een soort kubus, en op de achterwand verschijnt de animatiefilm. Heel leuk is dat die animatiefilm gebaseerd is op kindertekeningen. De animator (Remy M. Ndow) en regisseur Bart Van Nuffelen van MartHal tentatief hebben ter voorbereiding heel wat gesprekken gehad en workshops gedaan met kinderen in Antwerpse klassen. Het verhaal is dus gebaseerd op de echte verhalen van kinderen. Ook de visuals zijn gebaseerd op 500 kindertekeningen die de animator dan tot leven heeft gewekt. Evgenia spreekt met alle andere personages die in de film verschijnen: haar leerkracht; haar vader; de *stoemme joengens* zoals zij die noemt van de straat; de griezelige bomma’s die zij passeert op weg naar school; ... Het vergt een ontzettende concentratie en timing om te spreken met stemmen die vooraf zijn opgenomen en met tekenfilmfiguurtjes. Het bijzondere is dat die combinatie wonderwel werkt. Ik heb dat nog niet vaak gezien, maar het gaat heel organisch, *smooth*. Evgenia Brendes voelt zich helemaal thuis in die digitale omgeving waarin ze staat te acteren.”

CVDA: “Wat was de reactie van de kinderen? Waren ze aandachtig?”

FT: “Die vonden het geweldig. De voorstelling is natuurlijk heel speels en het zit vol met visuele vondsten. Het is ook echt een leuk verhaal, heel grappig. Als ik vertel waarover het gaat, zou het heel zwaar kunnen klinken, maar het is uit het leven gegrepen. Veel kinderen herkennen het uit hun eigen leven, ofwel uit dat van klasgenoten. Het viel zeker in de smaak, ook bij de ouders. Ik heb heel veel gelach gehoord rond mij in de zaal.”

CVDA: “Regisseur Bart Van Nuffelen is natuurlijk de juiste man op de juiste plaats, want hij doet het wel meer. Hij vertelt vaker een verhaal door de ogen van kinderen.”

FT: “Ja, *Dounia B.* is de tegenhanger van een stuk dat hij 5 jaar geleden heeft gemaakt: *Dinska Bronska*, ook een jeugdtheatervoorstelling. Daarin werd het verhaal gevolgd van een meisje dat naar België kwam. Het gaat over een vluchtverhaal van het Oostblok naar België. Toen met alleen maar dans, voice-overstemmen en met grote animatieprojecties. *Dounia B.* is de opvolger. Je zou kunnen zeggen een sprong in de tijd, 5 jaar later. Het meisje is al enkele jaren in België. En opnieuw schetst Van Nuffelen haar met veel mededogen en humor. Daar is hij meester in. Om verhalen die gegrond zijn in de stad, over het hier en over het nu, over de steden van tegenwoordig, te vertellen.”